

РЕШЕНИЕ

№ 6868

гр. София, 22.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 22.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Христо Минев

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **7411** по описа за **2021** година докладвано от съдия Миглена Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК.

Образувано е по кас.жалба вх.№ 21037994/29.06.21г на Т. Ф. С. от [населено място],с проц.представител адв. В.К. против Решение от 08.05.21г по нахд № 6914/20г на СРС, НО, 9ти състав, с което е отхвърлена жалбата й срещу Заповед за 24-часово задържане с рег.№ 22633-1298/24.05.20г на Полицейски орган при 02 РУ-СДВР, издадена осн. чл.72 ал.1 т.1 от ЗМВР.

В кас.жалба се твърди, че решението е необосновано,неправилно и проц. и мат. незаконосъобразно, като се моли за отмяната му,отмяна на Заповедта и присъждане на разноски за двете инстанции- в условията на чл.38 от ЗАдв. Сочи се, че делото е било разпределено на наказателен съдия от СРС, въпреки, че по естеството си е с административен характер /обжалва се инд.адм.акт/, като поради тази причина не са изследвани изискванията по чл.72 и чл. 74 ал.2 т.2 и 6 и ал.3 от ЗМВР и са били нарушени принципите по чл.4 ал.3, чл.5 ал.2 и чл.6 от АПК. СРС незаконосъобразно е конституирал и заинтересовани страни по делото, като събраните доказателства по образуваното ДП срещу С. са били ирелевантни по този спор.Заповедта не съдържа мотиви за издаването си/ако те се съдържат в друг документ, той трябва да е изрично посочен в Заповедта/, противоречи на целта на закона/задържането е било безцелно и назидателно/, като свид.показания следва да се преценяват критично.По време на задържането не са извършвани никакви проц.действия, дори са отказани разпити на

свидетели.Което означава, че задържането не е обезпечило по никакъв начин събирането на доказателства по течащо разследване.В съд.заседание адв. К. поддържа жалбата.

Ответникът- Полицейски орган при 02 РУ-СДВР/К.В./, не се явява или представлява в съд.заседание.Депозирани са отговор по кас.жалба и писмени бележки от юрк.П./с идентично съдържание/, в които жалбата се оспорва, моли се за отхвърлянето ѝ, за присъждане на юрк.възнаграждение и се прави възражение за прекомерност на адв.хонорар на жалбоподателката.Правилно СРС е преценил, че Заповедта отговаря на всички изисквания за законосъобразност по чл.146 от АПК, като е безспорно доказано от събраните доказателства, че към момента на задържането са съществували “данни”, че задържаната е извършила престъпление. Задържана е именно за установяване на съпричастността ѝ към престъпление, свързано с притежание на наркотици/била е отрита тревиста маса,защита в маратонки/, като срещу нея е образувано ДП и са извършени съответните проц.следствени действия по него и спрямо нея. Не е необходимо към момента на задържането вината ѝ да е била доказана, достатъчно е за хипотезата на чл.72 ал.1 т.1 от ЗМВР да има данни, от които може да се изведе обосновано предположение, че лицето е извършило престъпление.Задържането е ПАМ, като прилагането ѝ е въпрос на оперативна самостоятелност на органа/след неговата преценка за целесъобразност от налагането ѝ/, като в случая е имала преустановителен и превантивен характер, като не влиза в колизия с презумпцията за невинност. Правилно СРС е приел, че Заповедта е надлежно мотивирана/ в изготвената Докладна записка, въз основа на която е издадена Заповедта/.

Прокурорът намира кас.жалба за основателна и моли за уважаването ѝ.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, от лице с активна проц.легитимация, пред надлежния съд, срещу решение по чл. 172 от АПК/по жалба срещу инд.адм.акт/, поради което следва да се разгледа по същество.

Решението се обжалва на кас.основание по чл. 209 т.3 от АПК/и трите хипотези/, като съгл. чл. 218 от АПК-К..състав следи за неговата валидност, допустимост и мат.законосъобразност служебно, а проверява само посочените в кас.жалба пороци, касаещи неправилност, необоснованост и проц.незаконсъобразност.К..състав намира постановеното решение на СРС за валидно и допустимо, както и за обосновано, правилно и проц. и мат. законосъобразно, по следните съображения:

Съгл. чл. 220 от АПК, К..състав проверява мат.законосъобразност на въззивното решение въз основа на установените от РС факти, като не прави нови фактически установявания. Решението на СРС е обосновано- съдържа фактически и правни установявания, обосновали постановления от докладчика диспозитив.СРС не е допуснал проц.нарушения при събирането на доказателствата, като правото на защита на лицето не е било нарушено.Следва да се има предвид, че производството пред СРС протича по реда на чл. 145 и сл. от АПК, тъй като предмет на оспорване пред него е инд.адм.акт по чл.72 ал.1 т.1 от ЗМВР/който по естеството си е наложена ПАМ/. Не е предмет на настоящото произнасяне правилно ли в СРС тези дела се разпределят на нак.съдии-както се твърди от касатора. К..инстанция следва да провери дали СРС е преценил обж. адм.акт по всички критерии за законосъобразност по чл.146 от АПК/съгл.чл. 168 ал.1 от АПК/. СРС е изпълнил задължението си по чл.170 ал.3 от АПК/да укаже и разпредели доказ.тежест/ и по чл.171 ал.2 и 3 от АПК/по служебно

събиране на доказателства и указване за още кои факти следва да се ангажират доказателства/. В Заповедта е посочено правно основание за издаването ѝ- чл. 72 ал.1 т.1 от ЗМВР, както и фактическо основание за издаването ѝ на посоченото правно основание-достатъчно данни за извършено престъпление/притежание на наркотични вещества/. Вкл. чрез служебно събиране на доказателства/допустими по чл. 171 ал.2 от АПК//, СРС е установил, че действително към момента на издаване на Заповедта такива данни за извършено престъпление са съществували, т.е. пред СРС е доказано посоченото в Заповедта фактическо основание, както и че Заповедта съдържа правно и фактическо основание, които си кореспондират. В производството пред СРС, както и в протекото адм. производство пред адм. орган е без правно значение/ т.е. ирелевантно/ дали впоследствие/в рамките на евентуално образувано ДП/- тези данни за извършено от задържаната престъпление ще се докажат, респ. дали ще се докаже вината на същата. За издаване на Заповедта е достатъчно наличието на данни към момента на издаването ѝ - а такива са съществували/доказано е пред СРС/. Коего води до извод, че Заповедта- освен съдържаща всички реквизити по чл. 59 ал.2 от АПК/вкл. фактически и правни основания, които си кореспондират/, е била и мат.законосъобразна/издадена на относимо и доказано правно основание/. Правилно СРС е приел, че мотивите за издаване на Заповедта може да се съдържат в други документи, а не в самата нея/в този смисъл твърдата съд.практика по адм.дела/. Но в случая мотивите се съдържат в самата Заповед и представляват изписаното в нея фактическо основание за издаването ѝ - “съществуват достатъчно данни за извършено престъпление/притежание на наркотични вещества”. Така, че възражението на касатора, че в Заповедта няма мотиви, е неоснователно. СРС само е събрал доказателствата, въз основа на които адм. орган е стигнал до това фактическо установяване/но то се съдържа в Заповедта, т.е. тя е мотивирана/. Касаторът не прави разлика между наличието на мотиви/фактически основания/ в Заповедта и събирането от СРС на доказателствата, които са обосновали тези изложени от органа в Заповедта мотиви. Пред СРС не са конституирани заинтересовани страни, както твърди касатора/има двама излишни ответника, но това не води до незаконосъобразност на постановеното от СРС решение/. Разпитани са свидетели, като единият е воден от самата жалбоподателка. СРС е уважил доказ. искания на жалбоподателката, а ответникът-като носител на доказ. тежест по чл. 170 ал.1 от АПК, е успял да докаже пред СРС законосъобразността на Заповедта по всички критерии на чл.146 от АПК. Въпреки някои неотнормирани позовавания на НПК, вместо на АПК /в решението и в цялото производство пред него/, СРС в крайна сметка е успял да провери законосъобразността на Заповедта по критериите на чл.146 от АПК и е постановил правилно и законосъобразно решение. Правилни са изводите на СРС, че Заповедта не противоречи на целта на закона-ЗМВР, нито с издаването ѝ са нарушени принципи на АПК, като органът в рамките на оперативната си самостоятелност правилно е наложил процесната ПАМ/която от своя страна е осъществила функциите си/. При този изход на спора/неоснователност на кас.жалба/, искането на ответника за присъждане на разноски е основателно /а касаторката е освободена с нарочно Определение само от заплащането на дър. такса за касационно обжалване/. На ответника следва да се присъдят разноски за тази инстанция- юрисконсултско възнаграждение в мин. размер по чл. 24 от НЗПП вр. чл.37 от ЗПП вр. чл. 143 ал. 3 вр. чл. 228 от АПК- 100лв.

Водим от горното и на осн. чл. 221 ал.1 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение от 08.05.21г по нахд № 6914/20г на СРС, НО, 9ти състав, по кас.жалба вх.№ 21037994/29.06.21г на Т. Ф. С. от [населено място].

ОСЪЖДА Т. Ф. С. от [населено място] да заплати на Столична Дирекция на вътрешните работи сумата от 100лв /сто лева/, представляваща разноси за тази инстанция.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател:

Членове: